

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 27

din 7.02.2006

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică autorizată,
din localitatea, comuna,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 14.12.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr. /14.12.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. /14.12.2005, cu privire la contestația formulată de persoana fizică autorizată, din localitatea, comuna, județul Suceava.

Persoana fizică autorizată contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 5.10.2005, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. din 5.10.2005, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma de** lei, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică autorizată contestă Decizia de impunere nr. /5.10.2005, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /5.10.2005, privind obligațiile fiscale în sumă totală de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii ale acesteia.

Contestatoarea arată că perioada 2000 – 2003 a mai fost verificată de către organele fiscale, iar acestea nu i-au adus la cunoștință că datorează bugetului de stat obligații fiscale suplimentare. În urma acestor controale s-au întocmit procesele verbale de verificare din data de 3.07.2001, nr .../30.04.2002 și nr .../24.05.2004.

De asemenea, petenta susține că obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr/5.10.2005 sunt prescrise.

II. Prin Decizia de impunere nr./5.10.2005, emisă de Activitatea de control fiscal Suceava în baza Raportului de inspecție fiscală nr./5.10.2005, s-a stabilit în sarcina societății suma de lei, reprezentând:

- lei taxă pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Inspecția fiscală a avut obiectiv verificarea modului de constituire și evidențiere a taxei pe valoarea adăugată datorată către bugetul consolidat al statului în perioada 1.05.2000 – 30.06.2002. Obiectul principal al activității îl constituie transporturi terestre de călători cu autobuzul.

Persoana fizică autorizată desfășoară activitate în baza autorizației de funcționare nr .../4.06.1999 eliberată de Consiliul Județean Suceava.

Organul de control precizează că **persoana fizică autorizată a fost înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 1.06.2001**, conform înștiințării de luare în evidență nr./1.06.2001 și că a depus primul decont de T.V.A. în luna iunie 2001. De asemenea, organul de control precizează că petenta a solicitat **scoaterea din evidența plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 1.07.2002**, conform cererii acesteia înregistrate sub nr./28.06.2002.

În urma controlului efectuat, organul de control a constatat că, în perioada ianuarie – martie 2000, contribuabilul a realizat un venit brut în sumă de lei, depășind astfel plafonul de 5.000 lei, de la care avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Organul de control precizează că, în conformitate cu prevederile art 6 lit k și 25 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, contribuabilul avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 1.05.2000.

În conformitate cu prevederile pct 11.4 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, organul de control a calculat taxa pe valoarea adăugată de colectat aferentă operațiunilor economice desfășurate de persoana fizică autorizată în perioada 1.05.2000 - 31.05.2001. Ca urmare, organul de control a stabilit în sarcina contribuabilului **un debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

De asemenea, organul de control a constatat că persoana fizică autorizată a înregistrat în evidența contabilă factura nr/25.06.2001, pe care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei. Întrucât la rubrica beneficiar din această factură este înscrisă persoana și nu persoana fizică autorizată, înregistrată ca plătitor de T.V.A., organul de control, în conformitate cu prevederile art 19 lit. a din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, nu a acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei înscrisă în factură. Organul de control a stabilit în sarcina contribuabilului un **debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de control au calculat pentru perioada 25.06.2000 – 1.09.2005, **dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică autorizată avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, în perioada 1.05.2000 - 31.05.2001, în condițiile în care petenta a depășit în luna martie 2000 plafonul de 5.000 lei de la care contribuabilul avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organul de control a constatat că, în perioada ianuarie – martie 2000, contribuabilul a realizat un venit brut în sumă de lei, depășind astfel plafonul de 5.000 lei, de la care avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Organul de control a considerat că persoana fizică autorizată avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 1.05.2000.

Ca urmare a celor constatate, organul de control a procedat la determinarea taxei pe valoarea adăugată de colectat aferentă operațiunilor economice desfășurate de persoana fizică autorizată în perioada 1.05.2000 - 31.05.2001, stabilind în sarcina contribuabilului **un debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

În drept, în ceea ce privește **operațiunile impozabile și contribuabilii din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată** sunt aplicabile prevederile art 2 și 6 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează :

„ART. 2

În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:

a) livrări de bunuri mobile și/sau prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale, indiferent de forma juridică prin care se realizează: vânzare, schimb, aport în bunuri la capitalul social;[...]

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin contribuabili se înțelege:

- persoanele juridice;
- persoanele fizice, asociațiile familiale, precum și asociațiile civile fără personalitate juridică, autorizate, care realizează venituri în România din activități desfășurate pe baza liberei inițiative;[...]

„ART. 6

Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată următoarele operațiuni:[...]

k)11. activitățile contribuabililor cu venituri din operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență, declarate organului fiscal competent sau, după caz, realizate, de până la 50 milioane lei anual; activitățile care îndeplinesc condițiile unor operațiuni impozabile desfășurate de contribuabilii prevăzuți la art. 3, cu venituri de până la 50 milioane lei anual, realizate din astfel de operațiuni.

În situația realizării unor venituri superioare plafonului prevăzut mai sus, contribuabilii menționați la alineatul precedent devin plătitori de taxă pe valoarea adăugată în condițiile și la termenele stabilite la art. 25.[...]

Din textul de lege citat mai sus se reține că persoanele fizice autorizate care depășesc plafonul de 50 milioane lei vechi al veniturilor realizate, care în baza art 5 din Legea nr 348/2004 privind denominarea monedei naționale, se convertește în 5.000 lei noi, au obligația colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri mobile și/sau prestărilor de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în perioada ianuarie – martie 2000, persoana fizică autorizată a realizat un venit brut în sumă de lei, depășind astfel plafonul de 5.000 lei, până la care era scutit de plata taxei pe valoarea adăugată.

În susținerea contestației petenta arată că în urma controalelor periodice ce au avut în vedere perioada 2000 – 2003, organele de control nu i-au adus la cunoștință că datorează bugetului de stat obligații fiscale suplimentare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține faptul că petenta a fost verificată pentru perioada 2000 – 2003 din punctul de vedere al constituirii, declarării și virării impozitului pe venit, și nu din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Aceste verificări au fost consemnate în procesele verbale de verificare nr .../3.07.2001, nr .../30.04.2002 și nr/24.05.2004. Pentru taxa pe valoarea adăugată, petenta a fost verificată cu ocazia controlului încheiat cu raportul de inspecție fiscală nr/5.10.2005, ce face obiectul contestației.

În ceea ce privește **obligățiile contribuabililor care depășesc plafonul de 5.000 lei al veniturilor realizate** sunt aplicabile prevederile art 25 din O.U.G. nr 17/2000, care stipulează:

ART. 25

Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale:

a) [...] **Contribuabilii care devin plătitori de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 6, ale căror condiții de desfășurare a activității s-au modificat sau au intervenit modificări legislative în sensul trecerii activității desfășurate de la regimul de scutire la cel de impozitare, ulterior înregistrării fiscale, sunt obligați să depună declarație de mențiuni în termen de 15 zile de la data la care a intervenit modificarea, în vederea atribuirii de cod fiscal, precedat de litera "R" care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată se face cu data de întâi a lunii următoare; [...]** “

Prin urmare, contribuabilii care depășesc plafonul de 5.000 lei al veniturilor realizate sunt obligați să depună la organul fiscal declarație de mențiuni în termen de 15 zile de la data la care a intervenit modificarea, în vederea atribuirii de cod fiscal, precedat de litera "R" care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată se face cu data de întâi a lunii următoare.

Din cele prezentate se reține că în cazul depășirii plafonului de 5.000 lei al veniturilor realizate, contribuabilii au obligația să se înregistreze la organul fiscal ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată și nu organul fiscal trebuie să comunice contribuabilului acest lucru.

Ținând cont de faptul că persoana fizică autorizată a depășit la sfârșitul lunii martie 2000 plafonul de 5.000 lei al veniturilor realizate, organul de control a considerat că aceasta avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 1.05.2000 și să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii efectuate.

Ca urmare a celor constatate, organul de control a procedat la determinarea taxei pe valoarea adăugată de colectat aferentă operațiunilor economice desfășurate de persoana fizică autorizată în perioada 1.05.2000 - 31.05.2001, stabilind în sarcina contribuabilului **un debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

În ceea ce privește **dreptul organului de control de a stabili taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor economice desfășurate de contribuabilii care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de mențiuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată** sunt aplicabile prevederile pct 11.4 din H.G. nr 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare

a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

„11.4. Pentru contribuabilii care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de înregistrare fiscală sau, după caz, declarație de mențiuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, și care nu au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 25 lit. B, C sau D din ordonanța de urgență, organele fiscale vor proceda astfel:

a) vor stabili taxa datorată bugetului de stat pe baza documentelor legale aferente bunurilor livrate și serviciilor prestate sau, după caz, prin estimare;

b) vor calcula majorările legale pentru întârzierea plății, vor aplica sancțiunile prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate.[...]”

Prin urmare, organul de control în mod legal a stabilit că persoana fizică autorizată avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei aferentă operațiunilor economice desfășurate în perioada 1.05.2000 - 31.05.2001, în care contribuabilul nu era înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Având în vedere cele prezentate mai sus, s-a reținut faptul că organul de control în mod legal a stabilit că persoana fizică autorizată datorează bugetului de stat **taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei**, drept urmare contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată**.

2. În ceea ce privește suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică autorizată avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă unei facturi fiscale, având înscris la rubrica beneficiar persoana fizică și nu persoana fizică autorizată, și nefiind completată la rubrica „cod fiscal”.

În fapt, în urma verificării efectuate, organul de control a constatat că persoana fizică autorizată a înregistrat în evidența contabilă factura nr/25.06.2001, pe care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei. Întrucât această factură a fost emisă pe numele persoanei și nu pe numele persoanei fizice autorizate, înregistrată ca plătitor de T.V.A., organul de control nu a acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei înscrisă în factură. Ca urmare, organul de control a stabilit în sarcina contribuabilului un **debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată**.

În drept, în ceea ce privește **justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată** sunt aplicabile prevederile art 19 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, unde se precizează:

„ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.[...]”

Din textul de lege citat mai sus se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se justifică cu documente întocmite potrivit legii. De asemenea, contribuabilii trebuie să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că persoana fizică autorizată a înregistrat în evidența contabilă factura nr/25.06.2001, emisă pe numele persoanei și nu pe numele persoanei fizice autorizate, înregistrată ca plătitor de T.V.A. și neavând completată rubrica „cod fiscal”, și a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă acesteia, în sumă de lei.

Organul de control a considerat că persoana fizică autorizată nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată întrucât factura nr .../25.06.2001 nu a fost emisă pe numele persoanei fizice autorizate, înregistrată ca plătitor de T.V.A., și nu are completate toate datele prevăzute de normele legale.

Potrivit art 25 lit B alin a din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, contribuabilii care realizează operațiuni impozabile din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată au obligația „*să consemneze livrările de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea.*”

În ceea ce privește **obligativitatea cumpărătorului de a solicita de la furnizor documente legal întocmite și de a verifica dacă sunt completate cu toate datele prevăzute de normele legale**, sunt aplicabile prevederile art 25 lit B alin b, care precizează:

„b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, ...”

În concluzie, organul de control în mod legal nu a acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de ...lei înscrisă în factură și a stabilit în sarcina contribuabilului un **debit suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

În susținerea contestației petenta arată că în urma controalelor periodice ce au avut în vedere perioada 2000 – 2003, organele de control nu i-au adus la cunoștință că datorează bugetului de stat obligații fiscale suplimentare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține faptul că petenta a fost verificată pentru perioada 2000 – 2003 din punctul de vedere al constituirii, declarării și virării impozitului pe venit și nu a taxei pe valoarea adăugată. Aceste verificări au fost consemnate în procesele verbale de verificare nr .../3.07.2001,

nr/30.04.2002 și nr/24.05.2004. Pentru taxa pe valoarea adăugată, petenta a fost verificată cu ocazia controlului încheiat cu raportul de inspecție fiscală nr/5.10.2005.

Potrivit art 25 lit C din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, contribuabilii care realizează operațiuni impozabile au obligația „să țină evidența contabilă potrivit legii, care să le permită să determine baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrările și/sau prestările de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă intrărilor” și „să întocmească și să depună lunar la organul fiscal, până la data de 25 a lunii următoare, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor”. Prin urmare, obligația constituirii, declarării și virării taxei pe valoarea adăugată revine contribuabilului și nu organului fiscal.

În ceea ce privește constatarea organului de control că persoana fizică autorizată nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura nr./25.06.2001, întrucât aceasta nu a fost emisă pe numele ei și nu are completată rubrica „cod fiscal”, singurul argument al petentei în susținerea contestației este acela că organele de control nu i-au adus la cunoștință că datorează bugetului de stat obligații fiscale suplimentare.

Potrivit art 183 din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, „Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Având în vedere că persoana fizică autorizată nu a fost verificată anterior din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată și că obligația constituirii, declarării și virării taxei pe valoarea adăugată revine contribuabilului și nu organului fiscal, contestația **se va respinge ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la suma de lei, stabilită de către inspectorii din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava prin decizia de impunere nr/5.10.2005, reprezentând lei – dobânzi și lei – penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică autorizată datorează această sumă, în condițiile în care obligația bugetară, pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere, nu a fost achitată la scadență.

În fapt, în urma controlului efectuat, prin Decizia de impunere nr. .../5.10.2005, organele de control au stabilit dobânzi și penalități în sumă de ... lei, ca urmare a neachitării în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește **legalitatea stabilirii de dobânzi și penalități de întârziere** pentru neachitarea la termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile legale:

- până la data de 30.09.2001, art 13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, care precizează:

„ART. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

- începând cu data de 1.10.2001 până la data de 31.12.2002, art 13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare a fost modificat potrivit art 4 din O.G. nr 26/2001, astfel:

„ART. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

„ART. 13¹

[...] Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. [...]

- în anul 2003, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care stipulează:

„ART. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

„ART. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.[...]

„ART. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...]

- începând cu data de 1.01.2004 sunt aplicabile prevederile art 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală devenite art. 114, 115 și 120 prin republicarea la data de 24.06.2004, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...] ”

„ART. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;[...]

„ART. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței

acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.[...]”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea 210 / 2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolele 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, au devenit 115, 116 și 121 prin republicarea actului normativ la data de 26.09.2005.

Din textele de lege citate mai sus, se reține că pentru neachitarea la termenul scadent a impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat dobânzile și penalitățile în sumă de lei contestația a fost respinsă, urmează, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, a se **respinge** contestația **ca neîntemeiată** și pentru aceste capete de cerere.

4. Referitor la susținerea petentei că nu datorează sumele stabilite de organul de control, prin Decizia de impunere nr/5.10.2005, întrucât stabilirea acestora s-a făcut în afara termenului de prescripție, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât controlul a fost efectuat în interiorul termenului de prescripție de 5 ani, prevăzut de legislația în materie.

În fapt, taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei a luat naștere în perioada 2000 – 2001, iar controlul s-a efectuat în luna septembrie 2005 și s-a finalizat odată cu întocmirea raportului de inspecție fiscală nr/5.10.2005 și emiterea deciziei de impunere nr/5.10.2005.

În drept, sunt aplicabile prevederile art 89 alin 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, care stipulează:

„ART. 89

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Față de prevederile menționate se constată că termenul de prescripție este de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, termen în interiorul căruia organele fiscale aveau posibilitatea să stabilească obligații fiscale suplimentare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei a luat naștere în perioada 2000 – 2001, iar controlul s-a efectuat în luna septembrie 2005 și s-a finalizat odată cu întocmirea raportului de inspecție fiscală nr/5.10.2005 și emiterea deciziei de impunere nr/5.10.2005.

Prin urmare, se constată că organele fiscale au efectuat verificarea cu respectarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se reține că organele fiscale au respectat termenul prevăzut de lege pentru efectuarea controlului și stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare prin emiterea Deciziei de impunere nr/5.10.2005, motiv pentru care urmează a **se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art 2, 6, 19 și 25 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct 11.4 din H.G. nr 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 89 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, art 13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, art 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală devenite art. 114, 115 și 120 prin republicarea la data de 24.06.2004, și art. 115, 116 și 121 prin republicarea aceluiași act normativ la data de 26.09.2005, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE :

Respingerea contestației formulate de **persoana fizică autorizată**, împotriva **Deciziei de impunere nr. din 5.10.2005**, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.